

Äänitteen nimi: Kausi 2 jakso 1 .mp4

Äänitteen kesto: 00:36:58

Asiakas: roosa.vejola@samok.fi

Merkkien selitykset:

[?] = sanan kirjoitusasusta ei voi olla täysin varma, mutta merkitys on ainakin sinne päin. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [sana? 00:15:44]

[??] = sanasta ei voinut saada selvää, joten se on täysin epävarma tai sitä ei voitu kirjata ylös lainkaan. Sanan äänityskohta merkitään tekstiin ylös esim. [?? 00:15:44]

[**tekstiä**] = äänet tai litteroimatta jätetyt kohdat merkitään tekstiin hakasulkeisiin, esim. [naurahtaa] tai [haastattelu keskeytyy hetkeksi, kun haastateltava vastaa puhelimeen]

[äänite alkaa]

Puhuja 1 [00:00:14]: Se oli 2017, kun mä itse opiskelin amiksessa, ja mä lähdin käymään työssäoppimassa Fuengirolassa ja se avas mun silmiä ehkä sillee erasmus+ rahoituksen mahdollisuuksille.

Puhuja 2 [00:00:42]: Moikka moi. Tänään meidän teemana on eurooppalainen koulutusalue. Tähän heti alkuun samaan hengenvetoon mä totean, että kuulija älä hätäänny, jos aihe ei sano sulle yhtään mitään, koska me paneudutaan tähän heti tuota pikaa. Ennen sitä mä kuitenkin esittelen, ketä meitä täällä studiossa on. Mä oon Roosa Veijola, ja studiossa meillä on mun kanssa Suomen opiskelijakuntienliitto SAMOKin jäsen Erica Alaluusua ja sen lisäksi myöhemmin keskusteluun liittyy mukaan myös meidän tän päivän vieras Oulun ammattikorkeakoulun tradenomiopiskelija ja Eurooppanuorten varapuheenjohtaja Milla Ristikangas, joka esittelee itsensä tossa hetken kuluttua. Mutta näin alkuun, Erica haluuk s ä esitellä itses näin toisena houstina?

Puhuja 3 [00:01:27]: Jees, joo haluan totta kai. Mä oon tosiaan Erica Alaluusua ja toimin SAMOKin hallituksen jäsenenä tänä vuonna, ja teen meillä sosiaalipolitiikkaa, viestintää ja sit tätä podcastia. Oon ollu aiemmin kans tässä meidän kansainvälisten asioiden tiimissä, ja sitä myötä ja tietysti tän podcastin myötä ollaan tehty Roosan kanssa tiivisti hommia tässä SAMOKissa tän vuoden aikana ja sitä kautta tunnetaan. Haluisin tähän jakson teemaan vähän johdattelevana kysymyksenä sultu kysyä Roosa, että missä sä oot ollu, kun brexit tapahtu eli sillon, kun Iso-Britannia päätty erota EUsta?

Puhuja 2 [00:02:04]: Vitsi kuinka hauska kysymys. Mä itse asiassa muistan sen hetken aika hyvin, tai sen hetken, kun mä sain tietää siitä kansanäänestystuloksesta, koska mä olin sillon matkalla juhannuksen viettoon auton takapenkillä. Siellä varmaan soi jo hyvät musat autossa, mut sit mä näin sen tuloksen, ja mä en oikein voinu uskoa sitä ehkä sen takia, kun mä olin seurannu sitä tilannetta ja kaikkia galluppeja, ja ne ennusteet oli implikoinu, et vaiks se oli tiukka äänestys, kuitenkin niukka enemmistö ois ollut brexitiä vastaan, mut kuitenkin se käänty sit täpärästi niin, että kannattajia oli se joku 52 prosenttia eli 52 prosentin enemmistö. Ja jotenki tää hetki edustaa mun muistissa ja mielessä ehkä sellasta käännekohtaa, kun gallupit ei enää kyennykkään ennustaan äänestyksen lopputuloksia, ja

nyt disclaimer en siis tarkoita, että tämä oli ensimmäinen kerta, kun näin oli, mutta mun mielestä jotenki se vähän niin kun alko siitä, koska aika pian tuli toi Trumpin valita Yhdysvaltojen presidentiksi, mikä oli sit aika monelle vielä isompi shokki tai jota ei uskottu, et tulis tapahtuun.

Puhuja 3 [00:03:16]: Aika dramaattinen kokemus sulla tästä brexitin tapahtumisesta, ja aika hauskaa, että mainitsit Donald Trumpin, koska olin itsekin siitä pian mainitsemassa tässä lyhyesti. Tosiaan kesäkuun 23. päivä vuonna 2016 Britannia päätti erota EUsta, ja sen jälkeen vuonna 2017 Suomi täytti tietysti sata vuotta, kuten Roosa tuossa implikoi, ja Donald Trump astu presidentin virkaan Yhdysvalloissa, Portugali voitti Euroviisut kappaleella Amar pelos dois, tasa-arvoinen avioliittolaki astu voimaan Suomessa, jes hyvä, ja YK hyväksy sopimuksen ydinaseiden kiellosta, ja näiden kaikkien lisäksi samana vuonna maaliskuun 25. päivä pidetyssä Rooman julistuksessa EU asetti tavoitteekseen Unionin, jossa nuoret voi opiskella ja löytää työtä kaikkialla Euroopasta. Ja sit vielä joulukuussa järjestetyssä sosiaalialan huippukokouksessa Göteborgissa vahvistettiin periaate laadukkaasta inklusiivisesta opetuksesta, koulutuksesta ja elinikäisestä oppimisesta Euroopan Uniossa. Ja tälleen synty juuret eurooppalaiselle koulutusalueelle.

Puhuja 2 [00:04:26]: Vau. Mun mielestä toi on huikeenta. Tota Amar pelos dois -kappaleen Euroviisuvoittoa en ois kyl muistanu, mut siistiä, et sä liitit nää kaikki yhteen, ja tästä päästiin tähän kaiken tarkoitus oli tää eurooppalainen koulutusalue, siihen kaikki johti.

Puhuja 3 [00:04:42]: Kyllä. Erityisesti tää Portugalin Euroviisuvoitto on jääny itselle mieleen. Tossa oli aika monta merkityksellistä tapahtumasarjaa, ja erityisesti tää eurooppalainen koulutusalue on tietysti se, mistä me halutaan tänään puhua, ei ehkä niinkään toi Portugalin Euroviisuvoitto, Euroviisut yleensä joku vuosi voittaa, paitsi tietysti sitten, kun oli koronaviruspandemia ja Euroviisut peruttiin. Mutta joka tapauksessa, palataan vielä Brexitiin. Haluaisiks sä Roosa vielä kertoa, miten tää Brexit vaikuttaa eurooppalaisen koulutusalueen taustalla?

Puhuja 2 [00:05:16]: Joo mielelläni. Tosiaan, kun oli selkeetä, että Britannia tulee oikeesti lähtemään EUsta, niin Euroopan Uniossa herätiin vähän siihen, et monet huippuyliopistot tulee lähtemään myös siinä mukana. Ja sit sen seurauksena alettiin puhua siitä, että jotain pitäis tehdä Euroopan kilpailukyvyille koulutuksen osalta, ja alettiin hahmotella ideaa tästä eurooppalaisesta koulutusalueesta eli kavereiden kesken EEA:sta, jonka lyhenne on sanoista European Education Area. Tässä kohtaa vois todeta, että toi EEA on myös aika monen muun asian lyhenne, se on vähän aina sekava näissä EU-gameissa. Tosiaan, jos joku kuuntelija on kuunnellu ton meidän meidän ykkös tuottarin, niin siellä puhutaan EHEAsta myös jossain jaksossa, ja täs kohtaa vois myös sanoa, et EEA on eri asia kuin tää EHEA, joka on European Higher Education Area, ja se on laajempi kuin EU-maiden välinen projekti, ja se keskittyy nimenomaan korkeakoulutukseen toisin kuin tässä EU-visiossa eli EEAssa käsitellään kaikkia koulutusasteita eli se on koko koulutuskokonaisuuden kehittämistä EU-maiden kesken. Palatakseeni tähän EEahan Ranskan presidentti Macron, hienosti yritin lausua, on tässä aika aktiivisessa roolissa. Hän esitti muun muassa eurooppalaisten korkeakouluverkostojen, joka on European Universities perustamissa Sorbonnen yliopistossa pitämässään puheessa tona samansena vuonna 2017. Macronilla oli aika paljon vaikutusvaltaa, koska jo keväällä 2019 meillä ensimmäinen hakukierros näihin verkostoihin. Tällä hetkellä meillä on niitä yli 40, ja

EU-kontekstissa mun mielestä aika nopeeta toimintaa. Nää eurooppalaiset korkeakouluverkostot on EU-maiden korkeakoulujen muodostamia yhteenliittymiä, joissa sitten tehdään tiiviisti yhteistyötä, et pyritään tarjoamaan opiskelijalle joistavat mahdollisuudet tehdä kursseja näiden eri korkeakoulujen valikoimista, ja sitten, et liikkuvuus niiden välillä olis helppoa. Tää on yks keino edistää EEAn tavoitteita, mutta se käsittää paljon muutakin.

Puhuja 3 [00:07:28]: Okei joo, kiitos, että avasit vähän, jotenkin hämmentävää, kun on nimenomaan useampaa EEAta ja sitten on EHEA, ja näissäkin kahessa puhutaan koulutuspolitiikasta, mutta vähän eri alueilla. Jotenki vähän sekavaa, haluan, et väännät mulle vielä rautalangasta. Onko EEA siis EUn alueella kaikkia koulutustasoja käsittelevä projekti? EHEA sit taas laajemmin EU-maissa käynnissä oleva prosessi, joka keskittyy erityisesti korkeakoulutukseen?

Puhuja 2 [00:08:01]: Joo, just näin. Ja vielä voi täs kontekstiin tarkentaa, et EHEAssa on mukana 49 maata tällä hetkellä, ja sit EUssa on nyt 27 jäsenmaata, eli EHEAssa on mukana parikyt maata enemmän. Ehkä vois antaa vielä yhen konkreettisen esimerkin tosta EHEAsta, jonka ansiota on muun muassa se, että meillä on Euroopassa tää sama opintopistesysteemi kaikkialla, et se on helppo siirrellä niitä sitten toiseen, kun käy vaikka vaihdossa ulkomailla. Joka tapauksessa nyt, kun me ollaan vähän alustettu tätä eurooppalaista koulutusalueetta ja sen taustoja, niin tutustutaan meidän tän päivän vieraaseen tarkemmin eli Milla Ristikankaaseen. Kerrotko vähän Milla, et mitä sä teet Eurooppanuorissa, jossa toimit varapuheenjohtajana, ja ootko muuten ollu kiinnostunu EU-asioita sun opinnoissa tai muualla?

Puhuja 1 [00:08:52]: Joo. Ensinnäkin kiitos kutsusta. Tosiaan toimin tällä hetkellä varapuheenjohtajana, ja mun vastuualueellani Eurooppanuorissa on meidän hankkeet ja tapahtumat, eli aika tiiviiti teen esimerkiksi meidän erasmus+ hankerahoituksia, ja oon niit sit koordinoimassa ja esimerkiksi toteuttamassakin. Meillä ens viikolla, kun tätä nauhotetaan, on tulossa kansainvälinen seminaari esimerkiksi Rovaniemellä, mitä mä oon ollut mukana toteuttamassa ja suunnittelemassa alusta asti. Jos lähetään ihan siitä, et mist mun kiinnostus Eurooppaan ja kansainvälisyyteen lähti, niin se oli 2017, kun mä itse opiskelin amiksessa, ja mä lähdin käymään työssäoppimassa Fuengirolassa ja se avas mun silmiä ehkä sillee erasmus+ rahoituksen mahdollisuuksille, mitä esimerkiksi amikset voivat saada. Ja sen takia, kun oon AMKiin oon lähteny opiskelemaan on päivän selvää itselleni, et mä haluan lähtä käymään vaihto-opiskelemassa ulkomailla myöskin. Semmonen kansainvälinen politiikka on mulle lähellä sydäntä ollut jo useamman vuoden ajan.

Puhuja 2 [00:10:13]: Jes kiitos tästä taustotuksesta. Kerro vielä muuten siellä on siis seminaari Rovaniemellä, niiks sä sanoit? Mitä se käsittelee?

Puhuja 1 [00:10:19]: Joo. Se käsittelee pohjoismaalaisia vähemmistöje, kuten saamelaisia, suomenruotsalaisia ja muita pohjoismaissa esiintyviä vähemmistöjä, ja me toteutetaan tää yhteistyössä meidän Eurooppanuorten kahden sisarjärjestön kanssa elikkä Eurooppanuoret on osa JEF Europea, mikä on Young European Federalists pitemmältä nimeltään heidän Norjan ja Tanskan aluejärjestöjen kanssa. Meillä on nyt tämmönen vuoden mittanen projekti tän kanssa, et meillä on nyt toi seminaariviikonloppu Rovaniemellä ja sit meillä on

tulossa alkuvuodesta webinaari, mikä sitten striimataan suorana Kööpenhamista, ja tämä on ollut mahdollista kiitos erasmus+ -rahoituksen, minkä me ollaan saatu tällä porukalla.

Puhuja 2 [00:11:10]: Okei mahtavaa, et täytyy itekki kattoa toi streemattu seminaari sitten. Erica, haluks sä myös avata, et miten sulla heräs kiinnostus näihin EU- ja kansainvälisiin asioihin?

Puhuja 3 [00:11:23]: Joo, totta kai. Mä haluan sanoo nyt tähän alkuun tästä, en tiedä, bongasiko kukaan muu, mutta myös Milla mainitsi vuoden 2017 omassa puheenvuorossaan.

Puhuja 2 [00:11:33]: Tää on meidän teemavuosi ehdottomasti.

Puhuja 1 [00:11:35]: Suomi sata.

Puhuja 2 [00:11:36]: Kyllä.

Puhuja 3 [00:11:35]: Minä aloitin korkeakouluopinnot vuonna 2017, niin mäkin haluan nyt kuulua jotenkin tähän porukkaan. Tää on nyt mun 2017 vuoden merkityksellinen kokemus. Palatakseni sun kysymykseen, et miten kansainväliset asiat alko ittä kiinnostaa tai ylipäättään EU-asiat, niin mä ite aattelen silleen, et mitä ylempänä me vaikutetaan, niin sitä pitkäjänteisempiä ja laaja-alaisempia ratkasuja me voidaan oikeesti synnyttää tässä maailmassa. Euroopan Unionin vaikuttaminen ja sen toiminnan seuraaminen on mun mieleestä ihan super tärkeitä sen takia, et se kuitenkin luo meille ylätasoa linjoja sille, mitä meidän arjessa tapahtuu. Minusta on hyvä esimerkki, mitä meidän sähkö maksaa, mitä me juodaan aamupalan kanssa, juodaaks me kahvia vai appelsiinimehua ja mistä se appelsiinimehu tulee, paljon meidän kurkku maksaa ja minkä muotoista se on.

Puhuja 2 [00:12:31]: Onko käyrä vai suora.

Puhuja 3 [00:12:31]: Nimenomaan, kurkku on aina hyvä esimerkki. Mut tän globalisaation myötä on kauheen tärkeitä, et me ollaan oikeesti kärryillä ja mukana vaikuttamassa sekä meidän että myös muiden muiden arjen parantamiseksi, koska ei me voida yhteiskuntana vaan sulkeutua koko tätä globaalisatiolta. Nykyisin EU on tosiaan niin vahvasti mukana meidän opiskelijoiden arjessa myös tän koulutuspolitiikan kautta, mitä Millakin tossa jo hienosti pääsi sivuamaan. Niitä asioita on oikeesti ihan super tärkeitä seurata.

Puhuja 1 [00:12:59]: Joo, ja tähän voisin itse vielä lisätä tuli mieleen käyrästä kurkuista sun muista, Euroopan Unionilta tulee paljon erilaisia säädöksiä, direktiivejä ja asetuksia, jotka sitten on myöskin ehkä lähinnä semmonen virheellinen käsitys välillä on, että ne ovat vaan kiusatakseen meitä kansalaisia ympäri Euroopan, mutta oikeasti ne tuo myöskin semmosta turvaa, et nyt kun me ollaan tehty esimerkiksi videoyhteistyötä, niin olen oppinut esimerkiksi, et miten paljon EU säätelee mitä meikeissä voi olla tai se liha tai kasvikset, mitä me syödään, niissä on tiettyjä säännöksiä, standardeja, mitä pitää olla, mikä on tehty vaan meitä suojellaksemme, et niissä kanoissa ei oo vaikka antibiootteja tai kosmetiikassa ei ole myrkyllisiä aineita, mitkä voi vaarantaa meidän ihoa tai meidän elimistystä muuten.

Puhuja 3 [00:13:54]: Joo, ihan superhyvä nosto. Sä konkretisoit ehkä vähän paremmin tän arjen vaikutuksen, mitä mä tässä omassa puheenvuorossani, hyvä niin.

Puhuja 2 [00:14:04]: Ihana, must on ihana kuulla, miten ihmiset on innostunut ja kiinnostunut EU-politiikasta, koska itsekin oon ollu siitä pitkään kiinnostunu. Tosiaan, mä meen vähän takasi tähän eurooppalaiseen koulutusalueeseen, ja me avattiinki jo vähän noita taustoja, mut puhutaan vähän seuraavaks siitä, mikä tän hankkeen tarkoitus on, ja mitkä ne tavoitteet on. Tää eurooppalainen koulutusalue on hanke, jonka tavoitteena on vuoteen 2025 mennessä kehittää eurooppalaista koulutusta niin, että innovaatioiden laadulle ja inklusiolle eli osallisuudelle ei oo esteitä koulutuksessa. Tarkoituksena ois lisätä myös eurooppalaisen korkeakoulutuksen kilpailukykyä, kuten totesin tossa jo aiemmin siihen Brexitiin pohjaten. Koulutusalat käsittää kaikki koulutusasteet, ja meitä kiinnostaa erityisesti korkeakoulutus, niin voisin mainita muutaman alotteen, joita erityisesti korkeakoulutuksen saralle komissio on lanseerannut tässä viime aikoina. Yks tällanen alote on jo mun aikasemmin mainitsemat eurooppalaiset korkeakouluverkostot European Universities, joiden osalta myös tällä hetkellä tarkastellaan, voisko näille verkostoille luoda yhteisen oikeudellisen aseman, ja rakentaa yhteistä eurooppalaista korkeakoulututkintoa. Tän lisäksi EUssa esimerkiksi kehitellään eurooppalaista opiskelijakorttia, jonka toteutusmuoto on tulevaisuudessa vielä epäselvä. Ja sit erasmus+ -liikkuvuusohjelma ja sen kehittäminen kytkeytyy myös koulutusalueeseen, niin kun tuossa jo äsken vähän sivuttiin erasmus-ohjelmaa. Nyt mä kysyisin teiltä Erica ja Milla, mitä ajatuksia tää koulutusalue teissä herättää? Onks tää opiskelijan näkökulmasta sitä, mitä me EUssa oikeasti tarvitaan?

Puhuja 1 [00:15:44]: Niin, tää on hyvä kysymys. Mun mielestä tämmönen inklusiivinen koulutusalue, jos nyt oikein muistan, mitä termiä käytit tästä, se on mun mielestä erittäin hyvä asia, koska se, että me pystytään opiskelemaan eri korkeakouluissa niin me voidaan spesifisoida kenties meidän omaa osaamistamme sen kautta, et esimerkiksi itse haluan toimia rekrytoijana isona, tai aikuisena, valmistuttuani, mitä termii nyt voikaan käyttää, mä pystyn spesifisoimaan mun omaa osaamista vaikka esimerkiksi start up yrityksiin jossain ulkomaalaisessa korkeakoulussa, puolestaan joku saksalainen voi tulla tänne Suomeen opiskelemaan esimerkiksi sähköalan asioita ja saada sieltä semmosia oppeja, mitä välttämättä hän ei sais omasta korkeakoulustaan opintojensa aikana, jollonka se tieto ja osaaminen välittyy ja leviää laajemmalle alueelle ja sitä kautta voidaan myös saada entistä parempia tulevaisuuden osaajia sitten myös.

Puhuja 3 [00:16:53]: Ihan sairaan hyvä vastaus, tuli ihan vau. Hyviä ajatuksia. En ihan olisi itse pystynyt samaan. Mun mielestä on oikeesti hyvä, et koulutus on noussu selvästi enemmän framille EUssa, vaikka toki samaan aikaan ajatellaan, et koulutuspolitiikka on kansallista toimivaltaa eli käytännössä näen, et Suomen koulutuspolitiikasta päättää suomalaiset päättäjät eduskunnassa eikä EU pitäis tän mukaan liikaa sörkkiä siihen, mut sit kuitenkin, kuten säkin tossa jo implikoit, on supertärkeitä, et yhteistyötä lisätään ja meidän järjestelmiä yhdenmukaistetaan siihen, et jos mä haluan mennä ulkomaille opiskelemaan ja haluan, että mun tutkinto tunnustetaan siellä, et mä saan suoritettua jatko-opintoja tai haluan täydentää sitä mun osaamista jotenkin, niin se helpottuu, ja tietysti työmahollisuuksien kannalta on tosi tärkeitä, et se oma tutkinto tunnustetaan myös ulkomaille samanarvoiseksi, mitä muualla. Ja sama tapahtuu myös toisinpäin, jos joku tulee muualta sit Suomeen joko työelämään tai jatko-opiskelemaan. Se on mun mielestä tosi hyvä

juttu, et se on käytännössä näiden ajatusten mukaan mahdollista, mut mä toivoisin, että näistä asioista ei tehtäis liian vakeita tai alettais luomaan mitään tarpeetonta uutta hallintoa. Aina käytännössä pitäis mennä se eellä, että mitä kannattaa tehdä oikeesti yhdessä, ja miten EU voi helpottaa tätä yhteistyötä, ettei tavallan luoda pyrogratiaa vain pyrogratian takia.

Puhuja 1 [00:18:33]: Joo, tästä mä oon myös sun kaa samaa mieltä, et semmonen turha paperilippulappusten pyörittely, se ei ainakaan saa kiinnostumaan kansainvälisyydestä, et mitä helpompaa se on nuorille ja aikuisille ja kaiken ikäisille ihmisille lähteä opiskelemaan ulkomaille, niin se tekee siitä paljon kiinnostavapaa kuin että sun pitää puoli vuotta ennen sun vaihtojaksoasi laittaa sun koululle hakemusta, sen jälkeen odottaa, että se vaihtokohde lähettää sulle jotain viestiä, että hei laita mulle nää lippulappuset, niin me tehään sen jälkeen päätös, että kuukautta ennen saat tiedon, et pääsitkö vai et. Mitä jouhevampaa se olis, niin sitä todennäköisemmin kiinnostuneempia myös opiskelijat olisivat näistä eri vaihtoehtoista.

Puhuja 3 [00:19:24]: Joo, ja vähemmän byrokratiaa ja papereita ja enemmän suoraviivasi polkuja, et pääsee maailmalle.

Puhuja 1 [00:19:29]: Juuri näin.

Puhuja 2 [00:19:31]: Jep, ja sehän on tässä eurooppalaisessa koulutusalueessa se yks pointti, et saatais useimpia opiskelija sinne liikkuvuusjaksoille, et se ei olis vaikeeta. Mut tosi hyvää näkökulmaa teillä. Nythän me eletään vuotta 2022 eli tavote oli saavuttaa tää koulusalue 2025 mennessä, meillä on tässä kolme vuotta aikaa.

Puhuja 3 [00:19:49]: Mä kuulen kellon tikittävän. Valitettavasti taustalla.

Puhuja 2 [00:19:57]: Ja sit, kun meillä nyt on ollu aika monta kriisiä, tällä hetkelläkin on energiakriisi päällä, Venäjä hyökkäs Ukrainaan puoli vuotta sitten ja sitten meillä on tää aika iso koronapandemiakin tässä, jotka ehkä sitten vähän saattaa hidastaa tai viedä keskittymistä muihin asioihin näiltä prosesseilta. Toivotaan, että kriisit ois kohta, no aina voi toivoa.

Puhuja 1 [00:20:24]: Takanapäin.

Puhuja 2 [00:20:26]: Ainakin hetkeksi.

Puhuja 3 [00:20:27]: Fingers crossed.

Puhuja 2 [00:20:27]: Komen vuoden päästä ideaalitalanteessa oltais niin, että yhä useampi opiskelija osallistuis liikkuvuusjaksoille rasmus+ -ohjelman kautta, opiskelu ulkomailla olis itsestäänselvyys, nää tutkinnot olis tunnistettavissa ja tunnustettavissa ympäri Eurooppaa, ja jokaisella olis mahdollisuutta oppia kaks muuta kieltä. Nää on muun muassa tavoitteita, joita tässä EEAssa on listattu. Te voitte tarttua näihin tai sit ihan muihin alotteen tavoitteisiin, mutta kysymys kuuluu, et onks tää teidän mielestä realistista? Mikä ois erityisesti saavutettavissa ja mikä ei? Saa perustella myös. Tässä oli monta kysymystä.

Puhuja 3 [00:21:11]: Kaikki on tietysti mahdollista, jos uskoa ja keijupölyä riittää, ei vaan ihan tosissaan, mä uskon, että liikkuvuusjaksojen määrän kasvattaminen on ehdottomasti mahdollista. Toki tällä hetkellä liikkuvuusjaksojen määrän kanssa ollaan menty koko ajan laskuun. Vois kuvitella, et ois helpompaa palauttaa sille vanhalle tasolle, kun sit taas päästä siitä ylöspäin, katotaan. Toivottavasti onnistutaan sen kasvattamisen kanssa. Tähän meneessä erasmus+ on tehnyt aika paljon erilaisia toimenpiteitä sen eteen, että saatais ihmiset liikkumisjaksolle, esimerkiksi edistänyt sellaisten opiskelijoiden mahdollisuuksia päästä niille, joilla on jokin lähtemistä vaikeuttava tekijä. Musta tästä hyvä esimerkki on perheelliset opiskelijat, jotka saa nykyään erasmus+ kautta lisätukea liikkumisjaksolle lähtemiseen nimenomaan ihan taloudellista tukea, et on helpompi lähteä sinne esimerkiksi lapsen kanssa. Lisäksi näiden lyhytkestoisten liikkumisjaksojen lisääminen helpottaa huomattavasti kansainvälisten taitojen hankkimista, kun kyseessä on joko tämmönen viikon, muutaman viikon tai kuukauden pituinen jakso jossain muualle, eikä sen eteen tarvi tehdä tämmösii radikaaleja muutoksia, esimerkiksi joku vuokra-asunnon irtisanominen tai alivuokraaminen, joka itsessään on aikaamoista paperisotaa ja työmaata, koska se tarkoittaa myös sitä, että tavarat pitäis viedä jonnekki varastoon ja hirvee säätäminen. En oo muuttamisen ystävää, vaikka sitä jostain syystä harrastan paljon. Sit taas työelämän liikkuvuuden kannalta tutkintojen tunnistaminen ja tunnustaminen olis oikeesti ihan sairaan hyvä juttu, ja se edistäis myös tän osaaajapulan ratkaisemista ihan vaan jo meillä Suomessakin, mutta mun on tosi vaikee uskoa, että tää meidän nykyinen aika hidas päätöksentekojärjestelmä sais tässä muutamassa vuodessa vielä niin täydellisen järjestelmän luotua. Mä suhtaudun tähän lopputulokseen vielä aika varauksella, jos tän kaiken pitää olla valmista kolmen vuoden kuluessa, et mä kuulen edelleen sen kellon tikittävän tuolla ja hien valuvan niskaan.

Puhuja 2 [00:23:15]: Pitäiskö meidän laittaa se tähän taustalla podcastiin?

Puhuja 3 [00:23:19]: Aivan ehdottomasti.

Puhuja 2 [00:23:21]: Jes, no mites Milla?

Puhuja 1 [00:23:22]: Mä puolestaan oon ehkä hieman optimistisempi tän kanssa, et en nää syytä, minkä takia tää ei olis saavutettavissa tää tavote tästä vaikka totta kai se vaatii sitten viranhaltijoiden, oppilaitosten ja myöskin opiskelijaliikkeiden ympäri Euroopan tiivistä yhteistyötä sitten tän saavuttamiseksi ja koronan jälkeen me ollaan Eurooppaanuorten huomioitu ja vähän kauhulla katsottu sitä, miten vähän nykyään korkeakouluopiskelijat käyvät sitten vaihtojaksoilla ja ovat kiinnostuneita siitä, et mä toivon, et nyt kun tää korona alkaa tästä pikkuhiljaa toivon mukaan hälvetä, ja aletaan palata niin sanottuun normaaliin arkeen, niin se sit herättää eri tavalla sitä kiinnostusta, kun ei ole ollut sitä mahdollisuutta lähteä, niin sitten se vielä puski enemmän sitä juttua. Mutta tää taloudellinen puoli on myös se, mihin haluaisin myös paneutua ehkä enemmän, minkä tuossa Erica mainitsikin, oma kokemukseni amisvahdosta oli se, et mun koulu makso mulle todella hyvin, et mun ei periaatteessa tarvinnu käyttää juurikaan omaa rahaa perus elämiseen. Mulle maksettiin lennot, matkat, majoitus ja kymmenen euroa päivässä ruokaan, koska asuin yksinäni, niin erasmus+ -rahoitus ei vielä ehkä sitä niin laajasti kata, jolloin tää henkilö, joka haluaisi lähteä vaihtoon, et tulee justinsa näitä, et pitää säästää sitä rahaa, pitää kenties käydä

työssä opintojen ohella vielä enemmän, tai nostaa sitä opintolainaa sitä vaihtojaksoa varten. Tähän mä toivoisin, että me voitais yhdessä löytää sitä ratkaisua, et se kukkaron koko ei määräis sitä, pystytkö sinä lähtemään vaihtoon vai et, mitä Erica tossa jo hieman mainitsikin.

Puhuja 3 [00:25:23]: Joo, tosi hyvä nosto. Jotenkin sen kannalta, kun meillä on jo pelkästään korkeakoulutasolla, ammattikorkeakouluissa ja yliopistoissa, aika paljon eroa sen suhteen, että mitä tukia sä voit saada, kun sä meet vaihtoon. Jos me halutaan, et kaikki lähtee liikkuvuusjaksoille, niin toivoisin, et olis samanlaiset oikeudet ja mahdollisuudet kaikilla.

Puhuja 2 [00:25:40]: Jees. Mä ite myös nään, että tosiaan tää liikkuvuusjaksolle osallistujien määrää meidän on mahdollisuus kasvattaa, ja erityisesti myös Milla-ihmiset liikkumisjaksoille lähtee. Tai ainakin meillä on tämä erasmus-ohjelman puitteissa pitäis olla nyt siihen mahdollisuus, koska rahoitus on tuplattu ja myös tää inklusiivisuus on kärkiteema, et saatais lisättyä aliedustettujen ryhmien osallistumista. Eli tavallaan, kun meillä on kaikki edellytykset hyvin kohdallaan, et tää pitäis pystyä tekemään. En mä tiää, paljon kuitenkin riippuu siitä, miten rahat ohjelmassa käytetään, esimerkiksi kun erasmus-ohjelmaa arvioidaan tällaisissa puoliväliarvioinneissa, täältä tulee tällainen tylsä byrokraattinen sana nyt, mutta siinä on oiva paikka katkoa, et missä meillä on erityisesti tekemistä, et onks se aliedustettujen ryhmien osallistuminen ohjelmaan lisääntynyt. Okei, nyt tässä on tää koronapandemia nyt häiritsemässä tilannetta, mut kuitenkin. Huomiota pitäis kiinnittää siihen, et kuinka tää erasmuksen inklusio- ja diversiteettistrategiat toteutua, onks se onnistunut, ja mitkä on niitä toimivimpia keinoja lisätä aliedustettujen ryhmien osallistumista ohjelmaan. Tän lisäksi oleellista olis kiinnittää myös huomiota niihin keinoihin, joilla erasmus-ohjelmasta viestitään opiskelijoille, koska tässä tuli jo todettua, Milla sanoi, että korkeakouluopiskelijoiden liikkuvuus on laskenu, laski jo ennen korona, eli korona ei oo ainut syy, mutta se nyt romahdutti sen laskemisen entisestään. Onks opiskelijoilla tarpeeks tietoa niistä liikkuvuusmahdollisuuksista ja näistä rahallisista tukimahdollisuuksista, koska meillä on myös siinä tilastoissa ristiriita, et kuinka moni lähtee rasmus-vaihtoon ja kuinka moni hyödyntää sitä tukea, ja se on kummallista? Joten tähän viestimiseen tulisi ja tähän tukipalveluihin tulis erityisesti kiinnittää huomiota. No se rasmuksesta, mut mä haluan vielä mainita sen, et mielenkiintosta on myös, missä kohtaa me mennään näiden eurooppalaisten korkeakouluverkostojen kanssa silloin parin vuoden päästä, koska nytkin on tapahtunut niin paljon, ja komissiolla on kyllä iso tahtotila viedä näitä eteenpäin, et nyt tällä hetkellä on tavoitteena, et niitä ois 60 niitä verkostoja ja tällä hetkellä niitä on yli 40, niin se on aika iso osa Euroopan korkeakouluista, mitkä ois mukana näissä verkostoissa. Toki voidaan sitten miettiä, et ketkä on mukana niissä verkostoissa, että ei syntyis kahti erillistä korkeakoulusysteemiä, et ois korkeakoulut, jotka olis mukana verkostoissa, niillä olis jotenki tosi erityinen asema verrattuna muihin, et sitäkin pitää vähän sit varoja.

Puhuja 3 [00:28:25]: Jep. Ja toi varmasti vaikuttaa myös korkeakoulujen kilpailukykyyn, jos on erilaisia mahdollisuuksia kansainvälistymisen kannalta, et jos osa on vaan osana näitä verkostoja, niin se saattaa se vaikuttaa myös siihen, ketkä haluaa mennä ja minne opiskelemaan. Onks teidän mielestä jotain, mitä tässä koko visiossa ei teidän mielestä ollenkaan huomioitu?

Puhuja 1 [00:28:44]: Yks asia, mikä itellä tuli mieleen on se laadukkuus, et mitä olen ite ymmärtänyt, niin vaihtomahdollisuudet ja ne vaihtokohteet on hyvin erilaisia

korkeakouluista riippuen, et toisissa kouluissa voi olla todella paljon vaihtokohteita ja valinnan varaa, niin toisissa on paljon suppeammin sitä valinnan varaa, miten se sitten esimerkiksi vaikuttaa siihen kiinnostukseen lähtöä vaihtojaksolle, siihen ehkä pitäis saada semmosta laadukkuutta ja sitä, että kaikilla olis tietty standardit siihen vaihtokohteisiin liittyen, että pitää olla vaikka tietyn verran niitä tai tietynlaisia kohteita, jotta jokaiselle vois löytyä just semmonen kohde, mistä itse kiinnostuu ja sieltä löytyviä opintoja, mistä kiinnostuu.

Puhuja 2 [00:29:41]: Joo toi, että jossain korkeakouluissa nää kansainvälisissä muutenki paremmin integroituu osaks niitä opintoja. Siinä on kyl tosi paljon eroa korkeakoulujen välillä, ja korkeakoulut vois tehdä paljon keskenään, ottaa mallia toisistaan, kuinka hyvin se on integroitu sinne osaks, koska se selkeesti meidän tavoitteena se kansainvälistyminen, mutta tällä hetkellä se ei jotenkin. Ehkä Suomessa on vähän tämmönen putkitutkintomeininki tällä hetkellä, et pitää suorittaa opinnot nopeesti, että saa lainahyvitykset ja muut, niin sekään ei ehkä edesauta sitä. Tosiaan vielä tähän sun kysymykseen, mitä tässä visiossa ei oo huomioitu, niin mä ehkä mainitsisin kas, mitä Erica toit aiemmin esiin, että tän visio ja ideat on tosi hyviä, mut SAMOKissa me välillä mietitään sitä, et edistääks ne keinot oikeita asioita ja mitä komissio edes niillä tarkottaa, et välil tuntuu, et tulee joku idea, mut sitten ei oikein siellä oikein tiedetä, mitä se käytännössä on. Toki tää on kompleksista, koska korkeakoulusysteemit on erilaisia eri maissa, et se ei oo kauheen helppoa aina lähtee ylhäältäpäin niitä eteenpäin. Me SAMOKissa nähdään, että eri järjestelmien välinen yhteentoimivuutta tulee kehittää ja ne sisällölliset tavoitteet on tosi oleellisia ja tärkeempiä kuin ne hallinnolliset rakenteet tai niiden kehittäminen. Ja sit vielä yks asia tuli mieleen, mitä vois ehkä paremmin tehdä, tai mitä tässä visiossa vois vielä olla esillä, on opiskelijoiden osallistaminen näissä aloitteissa. Et opiskelijat ite olis mukana, esimerkiksi nää eurooppalaiset korkeakouluverkostot, kun niitä kehitetään, laajennetaan, on tosi tärkeitä osallistaa opiskelijat prosessiin siitä hakemusvaiheesta lähtien, ja opiskelijoita pitäis kuunnella, kun pohditaan näiden verkostojen haasteita ja kehityskohteita, jotta ne aidosti palvelee opiskelijoiden tarpeita. Mulla tuli mieleen vielä yks kysymys. Tässä on käyty vähän näitä maailman kriisejä, mut sit toisaalta tos alussa lueteltiin myös tommosia hyviä asioita vuonna 2017, niin mä haluan palata tähän idealismiin ja kysyä, et minkälainen teidän unelmien EEA olis eli eurooppalainen korkeakoulutusalue?

Puhuja 3 [00:31:55]: Joo. Mun on pakko palata myös taaksepäin tohon sun omaan puheenvuoroon, missä puhuttiin tästä, et ei aina tiedä mitä komissio joillain asioilla tarkottaa, ja puhutaan näistä hienoista tavoitteista ja muista, aloin vaan miettiin tässä sitä, että varmasti osittain meidän suomalaisen korkeakoulutus on suhteellisen laadukasta, vaikka me ollaanki tämmösessä tutkintoputkessa, koska meillä on Euroopan tasolla jo pelkästään aika paljon laatueroja koulutuksessa, ehkä vois ajatella, että se välillä näyttää meille hassulta ja erikoiselta, kun ne tavoitteet saattaa olla aika matalalla suhteessa siihen, missä me ite ollaan jo menossa, että me nostetaan silloin laatua ja tasoa joissain sellaisissa paikoissa, missä se on vaan oikeesti valitettavasti niin alhaalla, ettei se oo pääsemässä meidän kanssa samalle tasolle? Tää on ehkä enemmän kysymys teille.

Puhuja 1 [00:32:52]: Toi on hyvä kysymys, koska Suomessa me ollaan koulutuksessa erittäin laadukas ja hyvä maa, jossa opiskellaan. Meillä on maksutonta koulutusta. Mun isosiskoni kävi esimerkiksi Amsterdamissa kandidaatin tutkinnon yliopiston puolella, niin hänellä oli

lukukausimaksut sun muut, et se herättää kiitollisuutta siihen, että meillä on maksuton koulutus ja vielä laadukas, en osaa sanoa oikein kunnolla, että miten eri maissa tää koulutus sitten menee, että minkälaisia laatueroja siinä on, mut toi on hyvä pointti, että se pitäis olla koko EUn yhteinen tavote, ja haluan nyt jo mainita, että Eurovaalit ovat tulossa 2+24, jolloin meillä on mahdollisuus äänestää just semmosia ehdokkaita, jotka sitten haluavat lähteä kehittämään koulutusta, ja justinsa sillä kärjellä lähteä sinne vaaleihin ehdolle.

Puhuja 3 [00:33:58]: Tässä huutona tuleville ehdokkaille.

Puhuja 2 [00:34:01]: Kyllä.

Puhuja 1 [00:34:00]: Kyllä. Uudeksi koulutuskärjeksi.

Puhuja 3 [00:34:01]: Kyllä.

Puhuja 2 [00:34:02]: Kyllä.

Puhuja 1 [00:34:04]: Juuri näin, että saadaan oikeasti koulutettua porukkaa ja me saadaan laadukkaasti koulutettua porukkaa eikä saa unohtaa myöskään sitä ikuista oppimista tässäkin, että vaikka olet ollut työelämässä vaikka useammankin vuoden, niin sä tarvitset koko ajan uutta oppia, tulee uudenlaista teknologiaa, tulee sitä, että sulla pitää olla kieliosaamista, tulee vaikka sun mitä muuta, mitä sun täytyy sitten osata opintojen jälkeenkin, niin se pitää myöskin huomioida.

Puhuja 3 [00:34:41]: Joo. Mä haluan nyt palata tähän unelmien EAAhan. Milla sivus just sellasia asioita, mitä mä haaveilen tulevaisuudessa EEA meille mahdollistaa, mutta ehkä tohon äskeiseen keskusteluun palatakseni ehkä nostan nyt vielä erikseen, et EUssa olis tasalaatusta maksutonta koulutusta kaikilla, se ois ehkä semmonen täydellisen maailman tavote, missä ei varmaan olla vielä ehkä kolmen vuoden päästä, mutta noin muuten, mun unelmien koulutusalue olis sellanen, missä opinnot ois tosiaan kaikille aiempaa joustavia, ja just niin kuin Milla tuossa sivus, omaa osaamista vois käydä täydentämistä valmistumisen jälkeen, et se jatkuva oppiminen oikeesti olis mahdollista sen jälkeen, kun sä valmistut korkeakoulusta. Täydellisessä EEAssa meitä opiskelijoita myös kuultais vahvasti, ollaan puhuttu tässä jonkun verran korkeakouluverkostojen demokratiasti, toivoisin, et me voitaisiin jotenkin vahvemmin demokraattisin keinoin oikeesti vaikuttaa sen toimintaan ja siihen, että kun siellä kuutenki on opiskelijaedustusta, niin opiskelijaedustat pääsis aidosti vaikuttaan siihen, että miten se saadaan siitä toimivampi ja miten opiskelijat itse kokee sen, saatais se opiskelijoiden ääni aidosti ääni kuulumaan samalla tavalla, mitä meillä on muissa elimissä meillä täällä Suomessa ja kansainvälisesti. Mä toivoisin, et nää verkostot olis vahvasti yhteydessä sekä meihin valtakunnallisiin opiskelijajärjestöihin, et samaan aikaan näihin kansainvälisiin toimijoihin, kuten meillä on tää meidän oma kattojärjestö European Students Union, mutta nyt menin aika pitkälle näissä mun haaveissa, mut onneks me keskustellaan sekä erasmus+ että eurooppalaisissa korkeakouluverkostoista vielä tulevissa jaksoissa.

Puhuja 2 [00:36:25]: Jes. Ihania visioita ja unelmia ja näinä kriisien aikoina, kun enemmistö pitää pitää kiinni. Kiitos teille tästä keskustelusta. Oli tosi mukavaa jutella teidän kanssa, ja kiitos erityisesti Milla, et tulit meidän viraaksi tänään.

Puhuja 1 [00:36:42]: Oli mukava olla keskustelemassa teidän kaa.

Puhuja 2 [00:36:45]: Kiitos.

Puhuja 3 [00:36:47]: Moi moi.

Puhuja 1 [00:36:48]: Moikka.

[äänite päättyy]